

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska broj 6

15. P- 665/2017

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sucu Ivi Bakaliću, uz sudjelovanje Darinke Nejašmić kao zapisničara, u pravnoj stvari tužitelja TECHCOM d.o.o. sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 20169284310, zastupan po punomoćnicima odvjetnicima iz odvjetničkog društva Kallay & Partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, zastupan o punomoćnicima odvjetnicima iz odvjetničkog društva Krka & Krka iz Splita, radi predaje u posjed pokretnina, nakon provedene glavne i javne rasprave u nazočnosti punomoćnice tužitelja Mare Terihaj, odvjetnice u OD Kallay & partneri i punomoćnice tuženika Marine Krka, odvjetnice u OD Krka & Krka, na ročištu za objavu presude održanom dana 22. svibnja 2020.g.

presudio je

I. Nalaže se tuženiku, i to trgovačkom društvu ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, da tužitelju, i to trgovačkom društvu TECHCOM d.o.o. sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 20169284310, preda u samostalni i neposredni posjed sljedeće pokretnine, i to:

I. VATROSTALNI MATERIJAL, i to:	
- IZLJEVNIK IBK 24 L A 1203-ŠPINEL	396 kom
- ŠKOLJKA IZLJEVNA (ŠPINEL)	9 kom
- PENTARAM MASA ZA ISPUNU OTVORA	6000 kg
- SCHIEBERSAND C33C KROM. PJESAK	3600 kg
- LAŽNA DIZNA	218 kom
- PYROSTOP BORD 1260 MEĐUSP. IZOLI. MATER.	46 kom
- SLI 2/32 L.L. OPEKA-TRAJNI OZID	1213 kg
- REFIX MCZ10 L.L. MASA-TRAJNI OZID L.L.	1465 kg
- COMPRIT B78G-3 MEĐUSPREMNIK-MASA	3750 kg
- DIZNA-MEĐUSPREMNIK FI 15, mm TN 315-2	30 kom
- DIZNA-MEĐUSPREMNIK FI 14,0 mm TN 315-2	306 kom
- SMAG C15/98X100A1 35/8 ELP – OPEKA	340 kg

- SANIT 185MAW 0-6 AC3007-IZLJEVNA ŠKOLJKA	31 kom
- MODAL A95W AC3401C24 DONJI IZLJEVNIK	15 kom
- SANIT 91H AC3101B24 GORNJI IZLJEVNIK	31 kom
- GRASANIT DSF60T4 AC3301B24 ŠIBER PLOČE	115 kom
- SINDOMIX M11301 MASA ZA LIV.LONAC	250 kg
- SINDOFORM R 6/40 OPEKA ZA RADNU ZONU L.L.	1 kg
- MARPASIT B68,5 MASA ZA LIV.LONAC	750 kg
- MAGSOL 125 MASA ZA NABIJANJE PODA PEĆI	17000 kg
- MAGSOL 125A MASA ZA POD PEĆI SA DODATKOM ULJA	10500 kg
- IMPACTOR HT MASA ZA TORKETIRANJE ZIDA PEĆI	11500 kg
- SLID M44/8 OPEKA ZA MEĐUSPREMNIK	3400 kg
- MASA ZA UGRA.ARGONSKOG ULOŠKA	25 kg
- ŠKOLJKA AGRO.SETA K-10137	20 kom
- ULOŽAK AGRO.SETA KS-04185	20 kom
- PENTABRICK A01 3PO	5776 kg
- PENTABRICK A01 MK6/40	4148 kg
- PENTABRICK A01 MK6/8	1408 kg
- SYNCARBON F7T10 35/8	380 kg
- PENTAPLAST XT MASA ZA L.L.	775 kg
- PENTADOL 1000 MASA ZA L.L.	2748 kg
- AGLUMAG 39 MASA ZA VRUĆI POPR.E.L.P.	7500 kg
- ARGONSKI SET L 360	4 kom
- DIZNA GORNJA FI 15	32 kom
- VATROSTALNA PLOČA 1BK 25mm Al-Zr-C	286 kom
- OPEKA ZA L.L. 43D7 3PO	809 kg
- ARG,SET 350R-133-RA-150-BL-ZVR-2B	5 kom
- SINTETIČKA TROSKA AKK CORUNDUM	3000 kg
- KT 1750 Cr ZAMJENA ZA RESITECT	440 kg
- ZNS 1750 ZAMJENA ZA TERMOBETON	8000 kg
- SLI 2/76 OPEKA ZA DNO	10546 kg
- KIUBX 15A K35/40 OPEKA ZA ELP	1061,20 kg
- KIUBX 15A K30/40 OPEKA ZA ELP	4106,10 kg
- KIUBX 15A K30/8 OPEKA ZA E,L,P	7399 kg
- ISCARBON -208 3PO OPEKA ZA L:L	1422 kg
- KALMAG 80T MASA ZA MEĐUSPREMNIK	4000 kg
- DALCAST A-81 ZAMJENA ZA DIDURIT	8000 kg
- DALREP AP-904 MASA ZA L,L	1000 kg
- DIZNA MEĐUSPREMNIKA FI 13,0 mm	125 kom
- SMAG C10F6 30/40 OPEKA ZA E.L.P	3929 kg
- SMAG C10F6 V2L-100 OPEKA ZA E.L.P	290 kg
- SMAG C10F6 80/0 OPEKA ZA E.L.P	220 kg
- SMAG C6F2A 30/40 OPEKA ZA E.L.P	1944 kg
- SMAG C6F1 A180/2/150 OPEKA ZA E.L.P	60 kom
- SMAG C10F6 30/8 OPEKA ZA E.L.P	4131 kg
- SMAG C6F2A 30/8 OPEKA ZA E.L.P	1377 kg
- SMAG C10F6 45/0 OPEKA ZA E.L.P	250 kg
- SMAG C6F1 A140/2/150 OPEKA ZA E.L.P	29 kom
- REFRAMIT DS12 MASA ZA IZRADU IZLJEVNE RINE	900 kg
- ARGONSKI ČEP 360 ZA L.L	5 kom
- IZLJEVNIK 1BK 24 L1804	71 kom

- DOLO MORTAR MASA	870 kg
- CTF2 TEKUĆINA	500 kg
2. GRAFITNE ELEKTRODE, i to:	
- ELEKTRODA GRAFITNA 400mm KINESKA	27917 kg
- ELEKTRODA GRAFITNA FI 400mm	34037 kg
- ELEKTRODA GRAFITNA HP H250X1800	5847 kg
- NIPEL GE HP – H 250 X 1800	56,61 kg
3. ADITIV FLUXMAG F 0-40mm ZAMJENA ZA DOL. VAPNO	8000 kg
4. BAGER BROKK 100	1 kom,

i to sve u roku od 15 dana (slovima: petnaest) dana.

2. Dužan je tuženik platiti tužitelju troškove ovog postupka u iznosu od 23.300,00 kn, u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe zajedno s zakonskim zateznim kamatama određenim za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućim od dana donošenja presude pa do isplate. dok se tužitelj odbija za više zatraženih 625,00 kn.

Obrazloženje:

Tužitelj u tužbi tvrdi da je vlasnik točno određenih pokretnina koji su pojedinačno nabrojani u tužbi i tužbenom zahtjevu, a opreza radi tvrdi da je isti vlasnik svih pokretnina navedenih u Izvještaju inventurne komisije od dana 31.12.2015. godine (nadalje: *Izvještaj*), odnosno u Izvatku stanja na skladištu na dan 22.07.2016. godine, (nadalje: *Izvadak*) te se ovaj tužbeni zahtjev odnosi na sve pokretnine navedene u *Izvještaju* i/ili *Izvatku*.

Tužitelj nadalje ukazuje kako je rješenjem ovog suda poslovni broj: St-45/2015 od dana 18.11.2015. godine otvoren stečajni postupak nad tuženikom te je istim rješenjem za stečajnog upravitelja imenovan Berislav Bušelić iz Mravinaca, Ante Starčevića 19, OIB: 93274685765. Uvažavajući navedenu okolnost, kao i okolnost da su tužitelj i tuženik bili u kontinuiranom poslovnom odnosu te da je tužitelj imao svoje sjedište u tvorničkom krugu tuženika, tužitelj tvrdi da su navedene pokretnine smještene u dijelu tog tvorničkog kruga tuženika te da je prilikom sastavljanja godišnjeg inventurnog popisa robe tužitelja koja se nalazi kod tuženika, i to na više lokacija (Vatrostalno skladište, Čeličana, Stara bravarija), utvrđeno kako se upravo navedene pokretnine, koje su vlasništvo tužitelja, i dalje nalaze u posjedu tuženika.

Posebno se navodi da je roba popisana sukladno članku 15. Zakona o računovodstvu (N.N. 78/2015, 134/2015, 120/2016) (nadalje u tekstu: ZR) i članku 66. stavku 13. Općeg poreznog zakona (N.N. 115/2016) (nadalje u tekstu: OPZ) te da je ista u *Izvještaju* navedena kao roba u vlasništvu tužitelja. S navedenim stanjem usklađeno je i knjigovodstveno stanje tužitelja, a što je vidljivo iz *Izvatka*. Tužitelj ovime posebno ističe kako je spomenuti *Izvještaj* sastavljala mješovita inventurna komisija koja se, između ostaloga, sastojala i od predstavnika tuženika, a slijedom čega je inventurni popis i potpisan od strane Mirne Ganibegović, Josipa Dujmovića i Željka Eleza koji se nalazio na čelu navedene komisije kao predstavnik tuženika.

Slijedom navedenoga, a sukladno članku 30. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (N. N. 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 129/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 143/2012, 152/2014) (dalje u tekstu: ZVDSP), tužitelj tvrdi da je vlasnik gore navedenih pokretnina, koje su jasno opisane po vrsti, količini, svojstvima te mjestu na kojemu se nalaze, a što ih jasno odvaja od ostalih stvari iste vrste, a što je sve vidljivo iz Izvještaja, kao i iz Izvatka, a koje pokretnine se nalaze u posjedu tuženika.

Nadalje, uvažavajući pokrenuti stečajni postupak nad tuženikom, posl. broj: St-45/2015, tužitelj je dopisom i e-mailom od dana 03.03.2017. godine zatražio od stečajnog upravitelja tuženika predaju *pokretnina*. Obzirom da tužitelj nije zaprimio odgovor stečajnog upravitelja glede navedenog dopisa i e-maila, isti je dana 16.10.2017. godine opetovano poslao stečajnom upravitelju dopis i e-mail kojim obavještava stečajnog upravitelja o namjeri preuzimanja pokretnina uz dostavio dokumentacije iz koje proizlazi pravo tužitelja na preuzimanje pokretnina.

Pravni osnov za podnošenje tužbe i tužbeno traženje tužitelj nalazi u članku 79. stavak 1. Stečajnog zakona (N.N. 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012, 45/2013, 71/2015, dalje: SZ) koji se primjenjuje u stečajnom postupku nad tuženikom i kojim je propisano da osoba koja na temelju kojeg svog stvarnog ili osobnog prava može dokazati da neki predmet ne spada u stečajnu masu, nije stečajni vjerovnik. Njeno će se pravo na izdvajanje predmeta utvrđivati prema pravilima koja važe za ostvarivanje tih prava izvan stečajnoga postupka. Tužitelj smatra kako iz gore navedene odredbe jasno proizlazi da je tuženik dužan vratiti pokretnine tužitelju kao vlasniku istih, a koje vlasništvo tužitelja glede predmetnih pokretnina proizlazi iz dosada priložene dokumentacije.

Također tvrdi kako je sukladno odredbi članka 18. ZVDSP-a, evidentno da je tuženikov posjed gore navedenih pokretnina nezakonit jer isti nema valjani pravni temelj toga posjedovanja (pravo na posjed), isti je i neistinit jer je posjed predmetnih pokretnina zadržan silom te i nepošten jer isti zna da mu pravo na taj posjed ne pripada.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i tvrdi da je inventurna lista tužitelja nije sastavljena u skladu s člankom 15. Zakona o računovodstvu i članku 66. Općeg poreznog zakona jer je inventurna lista potpisana od strane jedne osobe, a ne povjerenstva te da nedostaje potpis skladištara.

Nadalje se u odgovoru navodi da je tužitelj neposredno prije otvaranja stečaja nad tuženikom, ali i nakon toga na pojedine predmete koji su bili u vlasništvu tuženika neovlašteno stavljao natpise da bi isti pripadali tužitelju ili njegovom osnivaču TECHCOM GmbH kao i da je vršio fiktivne prijeboje s tuženikom te time umanjivao njegovu imovinu radi čega je stečajni sudac odobrio pobijanje pravne radnje – prijeboja od 17.11.2015., predmet kojeg pobijanja su grafitne elektrode za koje tužitelj potražuje predaju u ovom postupku. U svezi grafitnih elektroda tuženik napominje da su ograničenog roka trajanja radi čega je i odobrena njihova prodaja, a dobiveni iznos bi se položio na zaseban račun do okončanja parnice za pobijanje pravnih radnji.

U svom očitovanju na tuženikov odgovor na tužbu tužitelj je u podnesku od 19.4.2018. njegove navode osporio kao neosnovane jer je tuženikovo osporavanje sadržaja izvještaja inventurne komisije samo bezuspješan pokušaj osporavanja tužiteljevog vlasništva nad

spornim pokretninama. Tužitelj dalje naglašava da tuženik ničim nije dokazao da bi tužitelj protuzakonitim radnjama umanjivao stečajnu masu. Upravo suprotno, tužitelj ukazuje na izvješće stečajnog upravitelja o stanju stečajne mase od 31.8.2016. iz kojeg je jedino moguće zaključiti kako i sam stečajni upravitelj priznaje da sporne nekretnine nisu vlasništvo tuženika.

Da je tome tako, tužitelj ukazuje i na račune tuženika 1/01/12 i 39/01/1 koji upravo dokazuju vlasništvo tužitelja nad pokretninama.

Tuženik u svom očitovanju od 28.5.2018. osporava tužiteljeve tvrdnje i tvrdi da tužitelj relativizira formalne nedostatke izvještaja o popisu robe, ali da je teret dokaza i dalje na tužitelju. U odnosu na vlasništvo nad grafitnim elektrodama tuženik naglašava kako su iste i dalje evidentirane u imovini tuženika te poziva tužitelja predložiti ugovor o kupoprodaji istih ukoliko ga posjeduje. Vezano za tuženikove račune 1/01/12 i 39/01/1, tuženik ističe kako tužitelj nije dostavio nikakav dokaz da su isti plaćeni.

U nastavku postupka stranke su nastavljale dostavljati svoja očitovanja kojim su se suprotstavljali navodima suprotne strane ili su se očitovali o pojedinim dokazima, a o tim navodima će biti više riječi u daljnjem tijeku obrazloženja.

U dokazne svrhe sud je pregledao izvještaj komisije tuženika od dana 31.12.2015. godine, izvadak stanja na skladištu na dan 22.07.2016. godine (list 33-51), izvješće stečajnog upravitelja od 8.9.2016. (list 72), račune tuženika broj 1/01/12 i 39/01/1 (list 83-84), izjavu o prijeboru (list 95), korespondencija između stranaka, proveden je dokaz saslušanjem zz stranaka Berislava Bušelića i Joške Rogošić, kao svjedoci su saslušani Josip Dujmović, Mladen Bekavac, Željko Elez, Nedeljka Bezina i Dubravko Tomić, proveden je dokaz financijsko- knjigovodstvenim vještačenjem te je potom i saslušan sudski vještak Ante Blažević.

Pregledom izvještaja komisije tuženika od dana 31.12.2015. godine utvrđuje se da su sporne nekretnine evidentirane kao imovina tužitelja na način da je svaka pokretnina utvrđena po vrsti, jedinici mjere i količini, a pregledom izvodka stanja na skladištu na dan 22.07.2016. godine te iste nekretnine su iskazane i po vrijednosti u knjigovodstvu tužitelja. U svezi popisa pokretnina ukazuje se na iskaz Joške Rogošić koja je u vrijeme popisa bila zaposlenica tuženika na mjestu financijskog direktora i koja je kazala da su članovi popisne komisije dobili tzv. slijepe liste bez količina u koje su potom upisivali zatečeno stanje. Posebno je naglasila da su inventurne komisije prvenstveno popisivale imovinu tuženika, ali je potom na zajedničko traženje stranaka izvršen i popis tužiteljeve imovine. Ista je u svezi izvršenog popisa robe iskazala kako se je na dan 17.11.2015. nesporno utvrdilo stanje na skladištu kao i koja roba kome pripada te je na taj način utvrđena početna bilanca stečajnog dužnika, ovdje tuženika. U svezi popisa robe još je bitno istaknuti dijelove njenog iskaza da skladištari nisu mogli biti članovi popisne komisije jer se je popisom kontrolirao i njihov rad te iskaz da je zbog zajedničkih skladišta, u vrijeme koje je prethodilo stečaju se vršilo označavanje kome pripada koja roba. ZZ tužitelja je također naglasila kako se je kod tuženika mjesečno vršila inventura radi utroška repromaterijala i obračuna, a da je taj posao odrađen pravilno naknadno su potvrdili i nadzori porezne uprave. U odnosu na sporne elektrode ista je naglasila da su u imovini tuženika evidentirane u listopadu 2015. temeljem faktura tuženika od 1.10.2015., a sami prijebor međusobnih obveza koji je uključio i račune za elektrode proveden je 17.11.2015.

Suprotno ovom cjelovitom i argumentiranom iskazu Joške Rogošić stoji iskaz zz tuženika Berislava Bušelića (list 133-134) koji je po ocjeni suda nepotpun, nedosljedan i neuvjerljiv. Naime, na ročištu od 31.1.2019., dakle više od 3 godine od otvaranja stečajna stečajni upravitelj iskazuje kako je zasigurno dio pokretnina iz tužbe nesporan, ali da se ne može izjasniti koji je to dio time što su najspornije grafitne elektrode jer je na istima bila oznaka tužitelja, a da su ga članovi povjerenstva uvjerali kako postoji dokumentacija koja govori suprotno. ZZ tuženika se također nije mogao precizno izjasniti je li roba u skladištu tužitelja pripada isključivo tužitelju uz napomenu da je u valjaonici i čeličani bilo moguće naići na proizvode tužitelja. Upravo u tom kontekstu zz tuženika je objasnio i sadržaj izvješća o stanju stečajnog dužnika (list 72) u kojem izvješću govori o opremi i rezervnim dijelovima koji bi bili u vlasništvu tužitelja ili njegovog njemačkog osnivača.

Uglavnom, iz ovog iskaza sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi niti jednu činjenicu bitnu za tijek ovog postupka zbog čega su provedeni i daljnji dokazi.

Tako, svjedok Josip Dujmović u svom iskazu potvrđuje da je bio član inventurne komisije za vatrostalni materijal te je potvrdio da se je sva roba iz inventurnog popis (list 33-38) nalazila u skladištu vatrostalnog materijala koje je bilo pod upravom tužitelja i kojem skladištu radnici tuženika nisu mogli pristupiti, izuzev grafitnih elektroda koje su se nalazile u pogonu tuženika i služile su u procesu proizvodnje. Ovaj svjedok je posebno naglasio da je tužiteljevo skladište bilo skladište vatrostalnog materijala, a tuženikovo je bilo skladište ostalog materija u proizvodnji čelika.

U odnosu na očito najspornije grafitne elektrode svjedok je iskazao kako su iste bile smještene u blizini vatrostalnih peći te da pretpostavlja da su iste bile vlasništvo tuženika, ali da mu nije bila dostupna dokumentacija u svezi grafitnih elektroda.

Svjedok Mladen Bekavac je u svom iskazu naglasio kako je bio član inventurne komisije te da se je u sklopu tvorničkog kruga tuženika nalazilo tužiteljevo skladište vatrostalnog materijala te da se je iz popisa robe i ostale dokumentacije moglo utvrditi što pripada kome od stranaka. S tim u svezi je iskazao kako najviše vatrostalnog materijala pripada tužitelja, a ferolegure i elektrode da bi pripadale tuženiku sve do 17.11.2015 kada su prešle na tužitelja. I ovaj svjedok je potvrdio da je na pojedinim proizvodima, osobito elektrodama bila istaknuta oznaka tužitelja na što je upozorio članove komisije.

Svjedok Željko Elez je u svom iskazu potvrdio kako je kao član ili voditelj sudjelovao u povjerenstvu za popis robe. U svezi inventurnih lista na str. 33-37 spisa svjedok je potvrdio kako je kao zaposlenik tuženika bio zamoljen od tužitelja izvršiti popis vatrostalnog materijala od čega je po njegovoj procjeni 99% bilo u skladištu, a 1% u sklopu pogona. U odnosu na način popisa svjedok je potvrdio iskaz Joške Rogošić ističući da je od tužitelja dobio inventurne liste s popisom robe i jedinicom mjere, a on je potom rukom upisivao količine po utvrđenom stanju. U odnosu na sporno pitanje popisa elektroda svjedok je naglasio da je inventurni popis zasigurno napravljen na podlozi materijalnog i financijskog knjigovodstva tužitelja, kao što je inventurni popis robe tuženika napravljen na podlozi tuženikovih knjigovodstvenih podataka, a da je on elektrode evidentirao kao tužiteljeve zasigurno temeljem oznaka na originalnom pakiranju.

Ono što je osobito bitno istaknuti iz iskaza ovog svjedoka je njegova tvrdnja da prigodom popisa robe nije moglo doći do zabune je li nešto pripada tužitelju ili tuženiku jer

je u svakom skladištu bilo točno označeno kome što pripada jer se je još prigodom unosa robe u skladište roba tako razvrstavala.

Svjedok Dubravko Tomić je u svom iskazu potvrdio kako je kao zaposlenik tuženika bio voditelj skladišta vatrostalnog materijala koji je 99% isporučivan od Techcom GmbH te je s te pozicije svakodnevno primao i izdavao materijal o čemu je vodio evidenciju koju je dostavljao materijalnom knjigovodstvu, a ti podaci su potom služili za financijski obračun te da je dodatno svaki mjesec vršena inventura koja je služila za utvrđivanje stanja uz posebnu napomenu da nikada nije bilo spora oko iskazanih količina, a da on nije bio član inventurnih komisija čime je potvrdio iskaz J. Rogošić. Također je naglasio kako je putem skladišnih primki lako utvrditi za svaki proizvod kome pripada i na koga je evidentiran.

Nadalje je naglasio kako je na zadnji dan proizvodnje sastavio stanje zaliha na skladištu koje je trebalo odgovarati stanju na dan otvaranja stečaja ukoliko netko nije nešto otuđio, o čemu nema saznanja jer je prestao raditi kod tuženika prije otvaranja stečaja. I ovaj svjedok je potvrdio iskaz svjedoka Dujmovića da je u skladištu tužitelja bio cijeli materijal od tužitelja.

Konačno, na ročištu od 21.5.2019. saslušana je svjedokinja Nedeljka Bezina čiji iskaz sud cijeni kao najcjelovitiji, logičan i istinit i time od odlučnog značenja za tijek ovog postupka. Ista je bila zaposlenica tuženika od 15.7.1977 do 1.1.2016. na raznim poslovima počevši od obavljanja poslova materijalnog knjigovodstva pa do voditelja knjigovodstva te je istaknula kako s te pozicije može razlučiti koja imovina pripada kome od parničnih stranaka, sve temeljem skladišnih primki i izdatnica. Istaknula je kako je materijalno knjigovodstvo bilo povezano sa skladištem radi usklađivanja stanja, a potom i s financijskim knjigovodstvom i glavnom knjigom.

U odnosu na izvršeni popis imovine nakon otvaranja stečaja je naglasila da je temeljem inventurnih lista napravljeno završno knjiženje na dan 17.11.2015. koje je potom bilo i početno stanje novog subjekta u stečaju što je i računalno provedeno temeljem programa koji je to omogućavao te su tako sastavljene bilance i bilješke zajedno s popisnim listama dugotrajne i kratkotrajne imovine predane stečajnom upravitelju koji je to uz revizorsko izvješće trebao dostaviti FINI, ali da stečajni upravitelj to revizorsko izvješće nije napravio. U svezi provedenih inventura je naglasila da je posljednji inventurni popis na godišnjoj razini napravljen 31.12.2014. za sva skladišta tuženika, koji podaci bi se trebali nalaziti u arhivi tuženika kao i podaci o inventuri na dan 17.11.2015.

U odnosu na sporne elektrode svjedokinja je naglasila kako je Adria čelik prodao odnosno fakturirao tužitelju grafitne elektrode prije nego je datumski na dan 17.11.2015. provedena kompenzacija uz napomenu kako se takve aktivnosti u pravilu provode na kraju kalendarske godine, a sada je provedeno na dan prije otvaranja stečaja kao nekakav datum koji označava kraj jednog razdoblja poslovanja.

Pregledom korespondencije između stranaka (list 27-31) razvidno je kako se je tužitelj nakon otvaranja stečaja obraćao zz tuženiku radi predaje spornih pokretnina, ali očito bez uspjeha radi čega je potom podnesena i ova tužba.

U dokazne svrhe sud je također pregledao račune tuženika broj 1/01/12 i 39/01/1 (list 83-84) kao i izjavu o prijebu (list 95) koje isprave se odnose na sporne grafitne elektrode i bager oko kojih se iskazi stranaka i pojedinih svjedoka dijametralno razlikuju.

Analizirajući same isprave, a bez obzira na pribavljene izjave stranaka i svjedoka sud utvrđuje da je tuženik putem računa broj 1/01/12 prodao tužitelju sporne grafitne elektrode dana 1.10.2015., a bager Brokk 100 je prodan temeljem računa 39/01/1 od 1.7.2015.

Prema iskazu Joške Rogošić i Nedeljke Bezina predmetne grafitne elektrode i bager su evidentirani u imovini tužitelja nakon izdavanja računa. Međutim, važno je naglasiti kako se zz tuženika te pojedini svjedoci, osobito svjedok Bekavac, u svojim iskazima ne osvrću posebno na prodaju bagera, već im je jedino sporna prodaja grafitnih elektroda. Ovo moguće iz dva razloga. Prvo, jer po prirodi stvari grafitne elektrode ne pripadaju u vatrostalni materijala oko kojeg materijala gotovo postoji konsenzus svih saslušanih da je isti nesporno vlasništvo tužitelja i drugo jer je prijeboj potraživanja (po računu 1/01/12 temeljem kojeg su elektrode prodane) izvršen jedan dan prije otvaranja stečaja. Međutim, bez obzira na osobne stavove u svezi te transakcije, činjenica jest da je ta kompenzacija provedena o čemu su se izjasnili Joška Rogošić kao financijski direktor tuženika i Nedeljka Bezina kao voditelj knjigovodstva tuženika u vrijeme otvaranja stečaja. O kvaliteti kompenzacije sud će više iskazati u daljnjem dijelu obrazloženja.

Konačno, na kraju dokaznog postupka sud je odlučio provesti vještačenje po vještaku financijske struke kako bi se nesporno utvrdilo kome pripada vlasništvo spornih nekretnina.

Imenovani vještak je potom proveo vještačenje tijekom kojeg je od parničnih stranaka zatražio relevantnu dokumentaciju temeljem koje je trebalo biti moguće odgovoriti na traženje suda. Iz priloga vještvu (list 173 i 234) razvidno je kako se je vještak 25.9.2019. obratio punomoćnicima stranaka sa zahtjevom za dostavom dokumentacije koja je specificirana u njegovom dopisu. Tužitelj je potom u kratkom roku odgovorio na traženje vještaka i dostavio dokumentaciju (list 176- 233), ali tuženik to nije napravio na odgovarajući način i u primjerenom roku, već je sam vještak tek 2.12.2019. u nazočnosti člana odbora vjerovnika pokušao doći do dokumentacije o čemu je vještak izvijestio na str 4. vještva (list 262 spisa) kao i na ročištu od 18.2.2020. S tim u svezi sud primjećuje kako zadatak vještaka nipošto nije bilo pretraživati arhive tuženika, već je stečajni upravitelj tuženika bio dužan dostaviti vještaku traženu dokumentaciju jer je stečajni upravitelj odgovorna osoba tuženika i time odgovorna i za materijalno financijsko poslovanje i dokumentaciju. Međutim, sud mora prijetiti kako je opisano postupanje na tragu površnog obnašanja dužnosti zz tuženika koje se je moglo uočiti i tijekom njegovog iskaza pred sudom pa nimalo ne čudi da je to u konačnici rezultiralo njegovom smjenom.

U odnosu na dostavljenu dokumentaciju vještak je zaključio kako je ista sukladna Zakonu o računovodstvu i Općem poreznom zakonu te da je kao takva podobna za vještačenje. Posebno se ukazuje kako se među dostavljenom dokumentacijom nalazi i salda konto 22000 tuženika Adria čelika d.o.o. čiji saldo je na dan 17.11.2015 usklađen s tužiteljem (list 221 spisa) kao i suglasnost tužitelja od 22.12.2015. (list 227 spisa) kojim je dana suglasnost na traženje stečajnog upravitelja tuženika da se u povjerenstvo za inventurni popis robe TECHCOM d.o.o. za 2015. imenuje i Željko Elez kao zaposlenik tuženika.

Potom, na podlozi te dokumentacije vještak je iskazao nedvojbeni stav da su konto kartice tužitelja i tuženika na dan 31.12.2015. bile usklađene na isti iznos salda te da su sve sporne pokretnine uredno knjigovodstveno evidentirane kao imovina tužitelja.

Nakon provedenog dokaznog postupka sud je presudio kao u izreci iz slijedećih razloga.

MJERODAVNO PRAVO

Tužba u ovom predmetu podnesena je 18.10. 2017.g. pa se kao mjerodavno pravo primjenjuje Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN - 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09. i 143/12, 152/14, dalje: ZV) kao i Stečajni zakon (NN- 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012, 45/2013, 71/2015, dalje: SZ) te Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11., 78/15., dalje: ZOO),.

O MERITUMU SPORA

Podnesenom tužbom tužitelj potražuje od tuženika predaju pokretnina koje su pojedinačno navedene u tužbi i tužbenom zahtjevu, a koje su kao takve i navedene u inventurnim popisima robe, koji popisi su izvršeni povodom otvaranja stečaja nad tuženikom. Tužitelj u odnosu na sporne nekretnine tvrdi da iste predstavljaju njegovo isključivo vlasništvo, a ne stečajnu masu što može dokazati odgovarajućim ispravama i da time ima pravo zahtijevati predaju istih jer da tužitelj nije stečajni, već izlučni vjerovnik.

Tuženik se je tom tužbenom traženju usprotivio u cijelosti. Tuženik tvrdi da isprave na temelju kojih tužitelj zahtijeva izlučenje spornih pokretnina nisu u skladu sa Zakonom o računovodstvu i Općim poreznim zakonom te da time ne mogu predstavljati temelj za izlučenje tih nekretnina iz stečajne mase. Nadalje, tuženik tvrdi kako je u vrijeme pred i nakon otvaranja stečaja nad tuženikom, tužitelj neovlašteno na pojedine pokretnine stavljao natpise sa svojim podacima, a posebno da je vršio fiktivne prijelože s tuženikom zbog čega je prijelož izvršen 17.11.2015. koji se odnosi na grafitne elektrode predmet posebne tužbe za pobijanje pravne radnje po ovlaštenju stečajnog suca.

Određujući se prema postavljenom tužbenom zahtjevu i osporavanjima tuženika, sud je tužbeni zahtjev ocijenio kao osnovan, kako je to presuđeno u izreci presude pod točkom 1.

Člankom 30. ZV propisano je :

(1) Pravo vlasništva je stvarno pravo na određenoj stvari koje ovlašćuje svoga nositelja da s tom stvari i koristima od nje čini što ga je volja te da svakoga drugoga od toga isključuje, ako to nije protivno tuđim pravima ni zakonskim ograničenjima.

(2) U granicama iz stavka 1. ovoga članka vlasnik ima, među ostalim, pravo posjedovanja, uporabe, korištenja i raspolaganja svojom stvari.

U kontekstu citirane zakonske odredbe tužitelj tvrdi da mu pripada pravo vlasništva svih pokretnina navedenih u tužbi, dok to tuženik u cijelosti osporava pa je to temeljno sporno pravno pitanje u ovom postupku.

Tražeci odgovor na to temeljno sporno pitanje sud je proveo više dokaza iz kojih je nedvojbeno utvrdio kako je tužitelj u pravu kada tvrdi da je vlasnik spornih pokretnina. S tim u svezi potrebno je kazati kako popis pokretnina obuhvaća 4 vrste pokretnina pa iako tuženik

generalno osporava vlasništvo nad svim pokretninama, sud se ne može oteti dojmu da pravi spor između stranaka postoji samo u odnosu na grafitne elektrode, dok je u odnosu na ostale pokretnine spor posljedica činjenice da tuženik iste drži u posjedu i ne želi ih predati iako očito za to nema valjano zakonsko uporište. Uostalom, tuženik je krenuo u pobijanje samo prijenosa stjecanja grafitnih elektroda, ali ne i ostalih pokretnina.

Stoga, kada se iz popisa pokretnina izuzmu grafitne elektrode, može se temeljem provedenih dokaza nedvojbeno zaključiti kako je vlasništvo ostalih pokretnina, osobito vatrostralnog materijala, nesporno. Da je tome tako proizlazi iz svih provedenih dokaza pa posredno i iz iskaza zz tuženika, stečajnog upravitelja Berislava Bušelića, a pribavljeni iskazi u ovom postupku govore sljedeće:

- *Joška Rogošić: „ Sporne pokretnine su evidentirane u imovini tužitelja još u listopadu 2015., temeljem tuženikove fakture od 1.10.2015., a saldiranje obveza (nitiranje) je izvršeno na kraju razdoblja, ovdje pred otvaranje stečaja. “*
- *Berislav Bušelić: „Zasigurno dio pokretnina iz tužbe je nesporan, ali se ne mogu izjasniti koji je to dio, dok su najspornije grafitne elektrode jer je na istima bila oznaka tužitelja, a članovi povjerenstva su ga uvjerali kako postoji dokumentacija koja govori suprotno. “*
- *Josip Dujmović: „Sva roba iz inventurnog popis (list 33-38) nalazila se je u tužiteljevom skladištu vatrostralnog materijala koje je bilo pod upravom tužitelja i kojem skladištu radnici tuženika nisu mogli pristupiti, izuzev grafitnih elektroda koje su se nalazile u pogonu tuženika i služile su u procesu proizvodnje. “*
- *Mladen Bekavac: „U sklopu tvorničkog kruga tuženika nalazilo se je tužiteljevo skladište vatrostralnog materijala te se je iz popisa robe i ostale dokumentacije moglo utvrditi što pripada kome od stranaka uz napomenu kako najviše vatrostralnog materijala pripada tužitelju. “*
- *Željko Elez: „Od popisa vatrostralnog materijala 99% je bilo u skladištu, a 1% u sklopu pogona. Inventurni popis zasigurno je napravljen na podlozi materijalnog i financijskog knjigovodstva tužitelja. Prigodom popisa robe nije moglo doći do zabune je li nešto pripada tužitelju ili tuženiku jer je u svakom skladištu bilo točno označeno kome što pripada jer se je još prigodom unosa robe u skladište roba tako razvrstavala. “*
- *Dubravko Tomić: „Od vatrostralnog materijala je 99% isporučivano od Techcom GmbH. Svakodnevno sam primao i izdavao materijal o čemu sam vodio evidenciju koju sam dostavljao materijalnom knjigovodstvu, a ti podaci su potom služili za financijski obračun te je dodatno svaki mjesec vršena inventura koja je služila za utvrđivanje stanja tako da nikada nije bilo spora oko iskazanih količina. U skladištu tužitelja bio je cijeli materijal od tužitelja. “*
- *Nedeljka Bezina: „ S pozicije voditelja knjigovodstva mogu razlučiti koja imovina pripada kome od parničnih stranaka, sve temeljem skladišnih primki i izdatnica. Materijalno knjigovodstvo je bilo povezano sa skladištem radi usklađivanja stanja, a potom i s financijskim knjigovodstvom i glavnom knjigom. Temeljem inventurnih lista napravljeno je završno knjiženje na dan 17.11.2015. koje je potom bilo i početno stanje novog subjekta u stečaju te su tako sastavljene bilance i bilješke zajedno s popisnim listama dugotrajne i kratkotrajne imovine predane stečajnom upravitelju koji je to uz revizorsko izvješće trebao dostaviti FINI, ali stečajni upravitelj to revizorsko izvješće nije napravio. “*

IZ prethodno citiranih bitnih dijelova iskaza zz stranaka i svjedoka lako je zaključiti kako kod svih njih ne postoji dvojba da su predmetne nekretnine (s izuzetkom grafitnih

elektroda) gotovo bez izuzetka bile pohranjene u skladištu tužitelja kojem tuženik nije imao pristupa (svjedok Dujmović), da su iste još od ulaska u skladište evidentirane u knjigovodstvu tužitelja te da o tome nikada nije bilo spora niti zabune između stranaka (svjedoci Elez, Bekavac, Dujmović, Bezina).

Kod tako pribavljenih izvjava nadalje se utvrđuje kako se isti nisu niti očitovali o mogućim dvojabama oko vlasništva nad bagerom Brokk 100 pa sud razložno zaključuje kako je tuženik istog prodao tužitelju još 1.7.2015. temeljem računa broj 39/01/1 koji pravni posao tuženik nije pobijao, a uplata po ovom računu provedena je u knjigovodstvu tuženika temeljem izvršene kompenzacije što je moguće vidjeti iz priloga vještva na str. 221. spisa gdje je evidentirana uplata i time zatvorena obveza po navedenom računu.

Sukladno navedenom ostalo je raspraviti moguća sporna pitanja vezana uz vlasništvo nad grafitnim elektrodama kao očito jedinom pravom spornom pitanju u ovom postupku. S tim u svezi sud primjećuje kako je dvojba oko istih nastala ne oko načina stjecanja, već oko načina plaćanja kod činjenice da je potraživanje tuženika po računu 1/01/1 od 1.10.2015. izvršeno kompenzacijom sklopljenom 17.11.2015., odnosno jedan dan prije otvaranja stečaja, a zbog čega je tuženik krenuo u pobijanje iste.

Pribavljeni iskazi u svezi navedenog se razlikuju zavisno na kojim su poslovima radile pojedine osobe i s koliko su informacija raspolagale.

Tako, zz tužitelja Joška Rogošić, koja je do otvaranja stečaja bila financijski direktor tuženika, i Nedeljka Bezina kao voditelj knjigovodstva tuženika i koje su očito imale uvid u knjigovodstvenu dokumentaciju, su bile nedvojbene u tvrdnji da je račun tuženika kojim prodaje tužitelju grafitne elektrode proveden u knjigovodstvu tuženika i tužitelja još u listopadu 2015. te da su iste elektrode prigodom završnog popisa nesporno evidentirane u imovini tužitelja, a ne u imovini tuženika, sve temeljem vjerodostojne knjigovodstvene dokumentacije.

Ovim iskazima sud u cijelosti poklanja vjeru jer su isti logični i uvjerljivi, proizlaze iz neposrednih saznanja pravnorelevantnih činjenica i imaju svoje uporište u materijalnim dokazima koji prileže spisu. Uostalom, kvalitetu tih dokaza procjenjivao je i sudski vještak te je isti utvrdio da je knjigovodstvena dokumentacija vjerodostojna i u skladu sa Zakonom o računovodstvu.

S druge strane stoje iskazi zz tuženika koji o grafitnim elektrodama zna ono što su mu drugi prenijeli te svjedoka Bekavca i Dujmovića koji nemaju neposrednih saznanja o načinu stjecanja elektroda od strane tužitelja, već pretpostavljaju da su iste vlasništvo tuženika jer ih je tuženik izvorno nabavio.

Međutim, da bi sud otklonio sve dvojbe oko svih spornih pokretnina pa tako i oko grafitnih elektroda, sud je proveo vještačenje po vještaku financijske struke koji je potom na podlozi potpune dokumentacije tužitelja i djelomične dokumentacije tuženika nesporno utvrdio kako je knjigovodstveno stanja između stranaka usklađeno te je knjigovodstveni saldo odgovarajućih konta identičan što znači da su u knjigovodstvima stranaka provedeni računi broj 1/01/12 i 39/01/1 temeljem kojih je tuženik prodao tužitelju bager i grafitne elektrode kao što je provedeno i plaćanje tih računa temeljem provedene kompenzacije.

Sukladno tim utvrđenjima vještak je iskazao nedvojbeni stav da sporne pokretnine predstavljaju imovinu tužitelja, a ne tuženika.

U svezi provedenog vještačenja i spornog pitanja je li vještak dobio od tuženika dokumentaciju koju je zatražio, sud prihvaća kao istinit iskaz vještaka da mu stečajni upravitelj tuženika nije dostavio traženo, već je vještak osobno pokušao naći istu u prostorijama tuženika što nipošto nije uobičajni način pribavljanja dokumentacije. Uostalom, vještak je zatražio dokumentaciju 25.9.2019., a istu je pokušao pronaći neposredno kod tuženika tek 2.12.2019. na način koji je opisan na 4. stranici vještva, dakle daleko izvan roka u kojem je zatražio dokumentaciju od tuženika. S tim u svezi sud ukazuje na točku 6. rješenja o vještačenju od 26. kolovoza 2019. kojim su stranke pozvane na suradnju sa sudskim vještakom uz upozorenje da će se izostanak suradnje procjenjivati prema pravilima o teretu dokazivanja pa sud jedino može zaključiti kako tuženik tijekom vještačenja nije na odgovarajući način surađivao sa sudskim vještakom, a to propuštanje sukladno članku 219. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11, 25/13., 70/19., dalje: ZPP) može ići jedino na teret tuženika te sud zaključuje kako tuženik nije odgovarajućim ispravama osporio tužiteljevu tvrdnju da mu pripada vlasništvo nad grafitnim elektrodama i drugim pokretninama iz tužbe.

U odnosu na kvalitetu provedene kompenzacije, a ne prejudicirajući odluku u parnici za pobijanje pravne radnje između istih stranaka, sud nije prihvatio prijedlog za prekid postupka do presuđenja u predmetu ovog suda broj P-718/2017. je ocijenio da isto nije od prethodnog značenja za ovaj postupak prihvaćajući sudsku praksu iskazanu u odluci Vrhovnog suda RH broj Revt 25/2005. da prijebroj nije pravni posao, već način podmirenja obveze.

Kod takvog stanja raspravnog gradiva, sukladno članku 8. i prema pravilima o teretu dokazivanja iz članka 219. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11, 25/13., 70/19., dalje: ZPP) sud zaključuje kako je tužitelj dokazao osnov svog potraživanja, a tuženik do zaključenja dokaznog postupka nije predočio isprave iz kojih bi bilo razvidno da posjeduje valjani pravni osnov za zadržavanje spornih pokretnina u svom vlasništvu.

U izostanku takve isprave sud je ocijenio kako tužitelj primjenom članka 30. ZV osnovano potražuje od tuženika predaju svih pokretnina iz tužbe na što ima pravo i po odredbi članka 79. stavak 1. Stečajnog zakona jer tužitelj nije stečajni, već izlučni vjerovnik, radi čega je tužbeni zahtjev prihvaćen u cijelosti presudom pod točkom 1.

O TROŠKOVIMA POSTUPKA

Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st.1. ZPP, a troškovi tužitelja sastoje se od pristojbe tužbe i presude po 400,00 kn, troškova vještačenja 10.000,00 kn te troškova zastupanja po OT za sastav tužbe, sastav obrazloženih podnesaka od 19.4.2018., 17.9.2018., 5.11.2018., te meritornih ročišta od 25.9.2018., 13.11.2018., 31.1.2019., 21.5.2019., i 18.2.2020., svaka radnja po 1.000,00 kn, za sastav ostalih podnesaka od 22.11.2017. i 5.2.2020., te za pristup na ostala ročišta 12.12.2017., 26.3.2019., svaka radnja po 250,00 kn. Troškovi zastupanja uvećani su za PDV 25% ili 2.500,00 kn.

Tužitelj je odbijen za trošak pristupa na ročište za objavu presude 500,00 kn, uvećano za PDV 125,00 kn, jer kod postojećih načina dostave i uručenja presude to više nije nužan trošak za tijek postupka.

U Splitu, 22. svibnja 2020.g.

SUDAC:

Ivo Bakalić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana od dana primitka otpravka. Žalba se podnosi u tri primjerka putem ovog suda za Visoki Trgovački sud u Zagrebu RH.

DNA:

- Pun. tužitelju uz rješenje o pristojbi presude 400,00 kn
- Pun. tuženiku
- u spis

Dokument je elektronički potpisan:

IVO BAKALIĆ

Vrijeme potpisivanja:

22-05-2020

13:09:32

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236
L=SPLIT
S=BAKALIĆ
G=IVO
CN=IVO BAKALIĆ

Broj zapisa: 17896-26453

Kontrolni broj: 0e412-f5770-64443

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVO BAKALIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.